

[Finansministeren]

landsministeriet som alle andre ministerier underkastet visse begrænsninger. Med hensyn til de konkrete spørgsmål om udbygningen af radio og fjernsyn og spørgsmålet om ansættelse af lærere ved seminariet i Godthåb kan jeg sige, at der endnu ikke er taget stilling til disse forslag. De behandles for øjeblikket i regeringen.

Herefter skal jeg gøre nogle få bemærkninger om den økonomiske situation. Først den, at der ikke siden den sidste bearbejdning i november af finanslovsforslaget er fremkommet oplysninger, som på afgørende måde ændrer vurderingen af den økonomiske udvikling herhjemme og i udlandet. Derfor er regeringens ændringsforslag heller ikke led i nogen justering af den økonomiske politik, men er alene udtryk for mere teknisk betonedede ændringer eller de mindre forskydninger, der er foretaget i vurderingen af forskellige dele af det samfundsøkonomiske forløb.

Hovedmålsætningen bag de forslag, om hvilke der opnåedes enighed ved forliget af 31. august 1977 mellem socialdemokratiet, venstre, det konservative folkeparti og det radikale venstre, var på én og samme tid at tilvejebringe en afgiftspolitisk stramning for at dæmpe udviklingen i det private forbrug og dermed i importen og samtidig igennem en række beskæftigelsesforanstaltninger at bekæmpe arbejdsløsheden. Formindsøkelsen af betalingsbalanceunderskuddet bliver som oplyst i 1977 på 1,7 mia kr., og det skyldes i høj grad den gennemførte finanspolitiske stramning fra september sidste år. For 1978 har jeg tilkendegivet, at vi venter en forbedring af underskuddet på betalingsbalancen i forhold til 1977 på 3 mia kr., og vi finder fra regeringens side fortsat, at en sådan forbedring er nødvendig.

Hr. Christophersen satte i sit indlæg et spørgsmålstejn ved regeringens skøn over betalingsbalanceudviklingen, sådan som jeg her har gengivet det, for 1978. Udgangspunktet for betragtningen var tallene for de første måneder i år, hvor hr. Christophersen mente at kunne konstatere, at udviklingen går i den forkerte retning. Det er korrekt, at der i de første par måneder under ét har været et underskud i vores udenrigshandel, der er større end i fjor. Men ved den slags sammenligninger bør man se bort fra skibe og fly, idet disse posters ret tilfældige placering på måneder

kan forrykke billedet meget væsentligt. Der var f. eks. i de første måneder af 1977 en nettoeksport af skibe og fly, mens noget tilsvarende ikke er tilfældet i år. Ser man bort fra disse poster, så vil man kunne konstatere, at der samlet er sket en forbedring, og ud fra en samlet vurdering af de mange elementer, der påvirker betalingsbalancen, er det fortsat vort skøn, at betalingsbalanceforbedringen vil blive af størrelsesordenen 3 mia kr. fra 1977 til 1978.

Det andet meget store problem, arbejdsløsheden, har fortsat et meget betragteligt omfang, og regeringen anser beskæftigelsesproblemet for hovedproblemet i den økonomiske politik i de kommende år. Men jeg vil gerne understrege, at Danmark i henseende til arbejdsløshed langt fra er noget enestående eksempel. Desværre, kan jeg sige. Fra midten af 1974, da den økonomiske krise for alvor var begyndt at slå igennem, steg antallet af arbejdsløse i OECD-landene fra 9 millioner til 13 millioner ved slutningen af samme år, og i efteråret 1977 var antallet af arbejdsløse inden for OECD-området oppe på over 16 millioner. Derfor vil jeg gerne sige direkte henvendt til hr. Svend Andersen (Rosk. a.), at jeg går ud fra, at disse oplysninger vil foranledige hr. Svend Andersen (Rosk. a.) til at udtrykke mistillid til alle OECD-landenes regeringer.

Det er også værd at huske, at vi herhjemme i de senere år har haft en kraftig stigning i arbejdsstyrken. Som jeg nævnte ved fremsættelsen af finanslovsforslaget, var nettotilgangen til arbejdsstyrken i gennemsnit 7.500 i årene 1972-1975, medens arbejdsstyrken alene fra 1975 til 1976 er blevet forøget med 35.000. Og ifølge beskæftigelsestællingen i oktober 1977 er denne ekstraordinære tilgang fortsat i 1976 og i 1977, endog i øget takt. Der kan måske også være grund til at nævne, at vi sammenlignet med andre lande gennem en årrække har sat ganske meget ind på at mindske de sociale ulykker, som arbejdsløsheden fører med sig, selv om det jo ikke forhindrer, at der er store menneskelige problemer knyttet til arbejdsløsheden.

Som nævnt er der ingen afgørende ændringer sket i regeringens vurdering af den økonomiske udvikling i 1978, siden vi i november fremsatte finanslovsforslaget. Forventningerne om produktionsudviklingen i 1978 er uændrede, og der er således heller ikke